

Dosarul nr. 1-294/2024
PIGD 1-24068785-15-1-25062024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

09 aprilie 2025

municipiul Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător
Grefier

Aliona Sârbu
Elena Donea, Livia Moldovanu

Cu participarea:

Procurorului
Apărătorului inculpatului, avocat

Gavrușenco Tatiana
Moldovanu Maria

În lipsa:

Inculpatului Uzun Mykola, care a depus cerere de examinare în lipsă

a judecat în ședință de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală,
cauza penală de învinuire a lui

Uzun Mykola, născut la *****, *****
învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală în cauza penală nr. 2024970329 a fost pornită de către OUP al
DUP a DGT Sud a CNA la 20 iunie 2024, în temeiul art. 325 alin. (1) Cod penal. (f.d. 2)

La 21 iunie 2024, Uzun Mykola a fost pus sub învinuire, fiindu-i înaintată
acuzarea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.
(f.d. 64)

Cauza penală a parvenit în instanță la 25 iunie 2024, fiind judecată în ordinea
procedurii generale, în perioada de la 26 iunie 2024 până la 09 aprilie 2025, cu
respectarea procedurii de citare legală.

Procurorul Gavrușenco Tatiana, în dezbaterile judiciare, a solicitat a aplica în
privința inculpatului Uzun Mikola, în coroborare cu prevederile art. 10, art. 64, art. 75-
77 din Codul penal, pedeapsă sub formă de amendă în quantum de 1000 unități
convenționale, echivalentul a 50000 lei BNM. Referitor la corpurile delictu a solicitat:
în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală
mijloacele bănești oferite de inculpat în quantum de 100 euro (una bancnotă cu
nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, și una bancnotă cu
nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****), a le trece venit la stat, iar
corpurile delictu atașate la cauza penală și cercetate în instanță – un CD-R de model
„Verbatim” de culoare argintie, ce conține înregistrare audio a discuțiilor care au avut
loc la data de 13 iunie 2024 între cet. Ucrainei Uzun Mykola și *****, Todos Snejana,
ridicat de la Todos Snejana, la 13 iunie 2024) a le păstra la materialele cauzei penale.

Apărătorul inculpatului, avocatul Moldovanu Maria, în dezbateri judiciare, a

pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare, în conformitate cu prevederile art. 390 alin. (3) din Codul de procedură penală, din motiv că acuzarea nu a reușit să prezinte probe suficiente și concludente, care să demonstreze, dincolo de orice îndoială rezonabilă vinovăția acestuia.

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Uzun Mykola, la 13 iunie 2024, în jurul orelor 12:45 min., în momentul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova cu România, prin punctul de trecere a frontierei de stat „Cahul-Oancea”, din cauza suspiciunilor în privința sa precum că, nu are intrare legală în Republica Moldova, deoarece lipsește ștampila de intrare în Republica Moldova din pașaportul nr. *****, prezentat de către Uzun Mykola, a fost supus controlului în linia a doua.

Ulterior, cet. Uzun Mykola aflându-se în încăperea ghișeului amplasat pe teritoriul PTF „Cahul”, pe direcția ieșire din Republica Moldova, în cadrul efectuării controlului în linia a doua, cunoscând cu certitudine faptul că, nu are intrare legală în Republica Moldova, urmărind scopul evitării documentării cazului de trecere ilegală a frontierei de stat în modul stabilit de lege, precum și să-i fie permisă ieșirea din Republica Moldova în România, a oferit *****, Todos Snejana, care conform art. 123 alin. (2) din Codul penal, este persoană publică, căreia într-o instituție de stat, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, bani în sumă de 100 Euro, care conform cursului valutar BNM, la ziua respectivă constituie 1911,01 lei, plasându-le în pașaportul său seria/numărul *****, pe care i l-a transmis în mână ofițerului superior Todos Snejana, pentru ca ultima să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile ei de serviciu și contrar acestora, să nu documenteze cazul trecerii ilegale a frontierei de stat și să-i faciliteze ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova în România.

Prin acțiunile sale intenționate, Uzun Mykola a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, conform indicilor: *„oferirea, darea, personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”*.

Inculpatul Uzun Mykola, în ședințele de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei penale în lipsa sa, prin cererea depusă (f.d. 95), cerere care a fost admisă de instanță.

La speță, instanța reține că, **fiind audiat în calitate de bănuít**, Uzun Mykola, în prezența apărătorului, **a declarat că vina în infracțiunea incriminată o recunoaște integral**, însă folosindu-se de drepturile sale procedurale refuză să facă careva declarații. (f.d. 55-56)

Totodată, **fiind audiat în calitate de învinuit**, Uzun Mykola, în prezența apărătorului, a declarat că, **vina în comiterea infracțiunii incriminate o recunoaște integral**, însă folosindu-se de drepturile sale procedurale refuză la moment să facă careva declarații pe marginea cazului cercetat. (f.d. 66)

Martorul Todos Snejana, fiind audiată potrivit regulilor de audiere a martorului, a declarat instanței de judecată că, îl cunoaște pe Uzun Mykola, acesta este cetățean al Ucrainei. *La 13 iunie 2024, Uzun Mykola s-a prezentat pe sensul „ieșire”*

din Republica Moldova, la punctul de trecere „Cahul-Oancea”. Actele lui Uzun Mykola au fost luate la control și, în urma controlului, a observat că acesta nu avea ștampilă de intrare în Republica Moldova. I-a spus lui Uzun Mykola să o urmeze în ghișeu și a început să-l întrebe cum a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. În timpul discuției, Uzun Mykola a cerut pașaportul său. Martorul i-a dat inculpatului pașaportul, acesta l-a foșnit și, ulterior, i-a înapoiat martorului pașaportul. Când a deschis pașaportul, a văzut 2 bancnote de 50 euro. L-a întrebat pe Uzun Mykola pentru ce sunt aceștia bani și, inițial, inculpatul a spus ca să fie, ulterior însă, i-a zis că i-a dat cu scop ca să-i dea voie să treacă frontiera. A finisat discuția cu Uzun Mykola și s-a dus să informeze superiorii săi. Între timp, a ieșit afară și Uzun Mykola iarăși o ruga să-i permită să plece din țară. Iurchevici Anatolie a fixat acest moment cu body camera. Aproximativ peste 30 minute au venit colaboratorii IGPF din cadrul DR Sud. Ulterior, cazul dat a fost documentat. Uzun Mykola a pus bani în pașaport cu scopul să i se permită să treacă frontiera.

A mai declarat că, din momentul în care a luat actele lui Uzun Mykola la control și până l-a chemat în ghișeu au trecut 5 minute. Nu a înțeles de ce Uzun Mykola a solicitat pașaportul înapoi. Din momentul în care i-a dat pașaportul lui Uzun Mykola și până i l-a înapoiat martorului au trecut 2 minute. *A înțeles că Uzun Mykola i-a pus bani în pașaport ca să-i faciliteze ieșirea din Republica Moldova, deoarece acestuia îi era frică să fie întors în Ucraina.* Convorbirea cu Uzun Mykola a fost înregistrată din momentul în care a depistat bani în pașaport și s-a finisat în momentul în care acesta a spus să-i permită să treacă frontiera. Toată situația cu transmiterea banilor a fost văzută de Ungureanu Sergiu și Iurchevici Anatolie. Înregistrarea a fost efectuată de pe telefonul colegului Milcan Marin. A anunțat superiorii săi după finisarea înregistrării audio-video. Petică Serghei a audiat martorul. Martorul doar a fost audiat, însă nu a participat la toată procedura de documentare a cauzei. *A insistat ca Uzun Mykola să-i spună cu ce scop a pus bani în pașaport ca să știe ce să facă mai departe cu această declarație a inculpatului.* Nu cunoaște dacă convorbirea de afară cu Uzun Mykola a fost înregistrată.

Martorul Ungureanu Sergiu, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a declarat instanței de judecată că, activează în cadrul *****. Nu-l cunoaște pe Uzun Mykola. Fiind implicat în serviciu, *la 13 iunie 2024, Uzun Mykola s-a prezentat pe sensul „ieșire” din Republica Moldova la punctul de trecere „Cahul-Oancea”. Actele lui Uzun Mykola au fost luate la control de către Iurchevici Anatolie. Apoi, inspectorul Iurchevici Anatolie l-a chemat pe Uzun Mykola în birou, unde se afla și martorul, deoarece acesta nu avea datele cu privire la intrare în țară. În timp ce era în birou, martorul a văzut cum Uzun Mykola a pus ceva în pașaportul său și l-a transmis lui Todos Snejana. Ulterior, a auzit că Uzun Mykola a pus în pașaport 100 euro. Când a văzut euro în pașaport, Todos Snejana a început să filmeze. Uzun Mykola a motivat că acea sumă de bani a pus-o în pașaport pentru că îi e frică să nu fie întors în Ucraina, așa cum este situație de război. Uzun Mykola a pus bani în pașaport cu scopul să i se permită să treacă frontiera.*

A mai declarat că, în birou era el, Todos Snejana și Iurchevici Anatolie. Nu a văzut ce a pus Uzun Mykola, însă ulterior a aflat că era vorba de o sumă de 100 euro. Uzun Mykola, în prezența martorului, a spus că banii sunt pentru a-i permite trecerea frontierei. Nu-și aduce aminte dacă Uzun Mykola a fost preîntâmpinat de faptul că poate fi tras la răspundere pentru transmiterea banilor unui angajat IGPF. Personal nu a văzut

înregistrările video efectuate. Nu ține minte dacă înregistrarea a fost efectuată în format audio sau video. Înregistrarea a fost efectuată cu telefonul mobil și body camera, dar nu ține minte de către cine. Uzun Mykola era în stare de frică. Pe cazul dat nu a întreprins nici o măsură, deoarece martorul era implicat în acțiuni de serviciu.

Martorul Iurchevici Anatolie, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a declarat instanței de judecată că, *în anul 2024, Uzun Mykola s-a prezentat la PTF Cahul-Oancea pe direcția „ieșire”, în mijloc de transport de ocazie. Todos Snejana, în timpul înregistrării mijlocului de transport, a depistat că în pașaportul lui Uzun Mykola nu este aplicată ștampila de intrare a Republicii Moldova pentru situația când a ieșit din Ucraina și a intrat în Republica Moldova. Uzun Mykola a fost chemat în cabina de înregistrare pentru a-i fi adresate întrebări. Uzun Mykola a comunicat că a traversat frontiera ilegal, prin regiunea Reni-Giurgiulești. În timpul convorbirii, acesta a comunicat că se teme de război, deoarece e medic, și a decis să fugă din Ucraina. Todos Snejana i-a adus la cunoștință procedura legală cum să iasă din Republica Moldova. Uzun Mykola și-a luat pașaportul înapoi, s-a întors cu spatele, după care a dat pașaportul înapoi, în pașaport aflându-se bani. După ce cauza a fost raportată, a ieșit afară cu Uzun Mykola, acesta era agitat să nu fie întors înapoi în Ucraina. După ce Todos Snejana i-a lămurit procedura legală, Uzun Mykola oricum insista asupra luării de mită pentru a-i permite să traverseze vama. Nu ține minte ce valută era, dar era valută străină. Uzun Mykola dorea să-i fie permisă traversarea frontierei fără fără procedură legală.*

A mai declarat că, Uzun Mykola manifesta frică. În timpul controlului, martorul era în încăpere. Când Uzun Mykola a pus banii în pașaport, acesta era întors cu spatele și nu a văzut cum inculpatul a pus banii în pașaport. Pașaportul a fost transmis lui Todos Snejana. Când a văzut banii în pașaport a înțeles că persoana dorește să ofere mită pentru a traversa ilegal frontiera. Nu ține minte dacă Uzun Mykola a comunicat despre scopul plasării banilor în pașaport. *Todos Snejana i-a explicat lui Uzun Mykola că este ilegal să ofere bani pentru ieșirea din țară.* Martorul nu a înțeles clar întrebarea despre faptul dacă a auzit despre comunicarea scopului plasării banilor. Consideră că, chiar dacă acesta avea un comportament agitat acesta nu a înțeles, la moment, despre activitățile sale ilegale. Discuția dintre Uzun Mykola și Todos Snejana în încăpere a fost înregistrată de pe telefon, însă nu-și amintește al cui era, iar afară discuția deja a fost înregistrată cu o cameră. În timpul convorbirii a mai fost prezent și Ungureanu Sergiu, însă acesta nu a fost prezent la toată discuția. Nu cunoaște ce s-a întâmplat cu bancnotele plasate în pașaport. Uzun Mykola nu a fost atenționat că acesta este înregistrat video.

Materialul REI-II al DR Sud a IGPF cu nr.20248721396 din 13.06.2024. (f.d. 7-32)

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.06.2024 cu stenogramă anexată, prin care s-a consemnat examinarea suportului electronic de tip CD-R de model „Verbatim”, care conține înregistrarea audio a discuțiilor purtate la data de 13.06.2024 între cet. Uzun Mykola cu ***** Todos Snejana. (f.d. 33-34)

Ordonanța de recunoaștere drept corp delict și atașare la dosarul penal din 20 iunie 2024, și anume, a suportului electronic de tip CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, ce conține înregistrare audio a discuțiilor care au avut loc la data de

13.06.2024 între cetăţeanul Ucrainei Uzun Mykola şi *****, Todos Snejana, ridicat de la Snejana Todos, la 13.06.2024. (f.d. 36)

Procesul-verbal de examinare a obiectului din 20.06.2024, cu tabel fotografic - potrivit căruia s-a efectuat examinarea bancnotei cu valoarea nominală de 50 (cinci zeci) Euro seria/ numărul *****, a.e. *****; una bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cinci zeci) Euro seria/ numărul *****, a.e. *****, care fiind supuse testării cu ajutorul dispozitivului HITACHI iH-110, este veridică cu toate semnele de protecţie a bancnotelor care pot fi verificate, nefiind constatate careva semne de falsificare. (f. d. 41-42)

Ordonanţa de recunoaştere şi anexare a corpurilor delict la cauza penală din 20.06.2024, şi anume, două bancnote cu valoarea nominală de 50 (cinci zeci) Euro fiecare cu seria/ numărul ***** şi seria/ numărul *****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13.06.2024. (f.d. 44)

Ordonanţa de anexare a documentelor la cauza penală din 20.06.2024, prin care au fost anexate la materialele cauzei penale în calitate de documente: copii autentificate de pe materialul înregistrat la 13.06.2024 în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente al DR Sud a IGPF cu nr.20248721395, şi anume: Raportul din 13.06.2024 înregistrat în REI-II sub nr.20248721395, proces-verbal privind actele de constatare din 13.06.2024, schema trecerii ilegale a frontierei de stat, proces-verbal privind actele de constatare (pentru audieri) din 13.06.2024, procesul-verbal de ridicare a actelor de identitate aflate în posesia solicitantului de azil din 13.06.2024, cerere de azil din 13.06.2024, document de identitate temporar de solicitant de azil nr.24MD021325 din 13.06.2024.

Copii autentificate de pe materialul înregistrat la 13.06.2024 în Registrul de evidenţă a altor informaţii cu privire la infracţiuni şi incidente al DR Sud a IGPF cu nr. 20248721395, şi anume: Raportul din 13.06.2024 înregistrat în REI-II sub nr.20248721395, proces-verbal privind actele de constatare din 13.06.2024, schema trecerii ilegale a frontierei de stat, proces-verbal privind actele de constatare (pentru audieri) din 13.06.2024, procesul-verbal de ridicare a actelor de identitate aflate în posesia solicitantului de azil din 13.06.2024, cerere de azil din 13.06.2024, document de identitate temporar de solicitant de azil nr.24MD021325 din 13.06.2024.

Corp delict – Pachetul nr. 1, care conţine mijloace băneşti în sumă de 100 euro compusă din: una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria şi numărul ***** a.e.***** şi una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria şi numărul ***** a.e.*****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13.06.2024. (f.d. 43)

Corp delict – Pachetul nr. 2, care conţine un CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, ce conţine înregistrare audio a discuţiilor care au avut loc la data de 13.06.2024 între cetăţeanul Ucrainei Uzun Mykola şi *****, Todos Snejana, ridicat de la Snejana Todos, la 13.06.2024. (f.d. 35)

Aprecierea instanţei de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin*

ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate în modul corespunzător.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Instanța de judecată reține că, potrivit legii naționale, a practicii judiciare, dar și a exigențelor impuse de jurisprudența CEDO, o hotărâre de judecată trebuie să fie motivată, obligația de motivare făcând parte din setul garanțiilor stabilite pentru un proces echitabil. Obligația de a motiva sentința, constă în necesitatea de stabilire a adevărului. Sentința se motivează în mod consecvent și trebuie să se bazeze pe probatoriul administrat și cercetat în ședința de judecată și nu pe „*argumente*”, preținse judecății de valoare, așa după cum este în speță.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoilele care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.*

Vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii aparține părții acuzării.

Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Totodată, Curtea europeană a drepturilor omului, în jurisprudența sa, statuează că, principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate.

În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97).

Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

Potrivit prevederilor art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, *probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziției art. 100 alin. (4), toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.*

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În temeiul prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nicio probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.*

Instanța apreciază că, probele enumerate supra, în ansamblu, confirmă vinovăția lui Uzun Mykola în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, deoarece conținutul acestora indică incontestabil asupra faptului că, anume inculpatul, la 13 iunie 2024, în jurul orelor 12:45 min., în momentul trecerii frontierei de stat a Republicii Moldova cu România, prin punctul de trecere a frontierei de stat „Cahul-Oancea”, din cauza suspiciunilor în privința sa precum că, nu are intrare legală în Republica Moldova, deoarece lipsește ștampila de intrare în Republica Moldova din pașaportul nr. *****, prezentat de către Uzun Mykola, a fost supus controlului în linia a doua.

Ulterior, cet. Uzun Mykola aflându-se în încăperea ghișeului amplasat pe teritoriul PTF „Cahul”, pe direcția ieșire din Republica Moldova, în cadrul efectuării controlului în linia a doua, cunoscând cu certitudine faptul că, nu are intrare legală în Republica Moldova, urmărind scopul evitării documentării cazului de trecere ilegală a frontierei de stat în modul stabilit de lege, precum și să-i fie permisă ieșirea din Republica Moldova în România, a oferit *****, Todos Snejana, care conform art. 123 alin. (2) din Codul penal, este persoană publică, căreia într-o instituție de stat, i-au fost acordate drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor în interes public, bani în sumă de 100 Euro, care conform cursului valutar BNM, la ziua respectivă constituie 1911,01 lei, plasându-le în pașaportul său seria/numărul *****, pe care i l-a transmis în mână ofițerului superior Todos Snejana, pentru ca ultima să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile ei de serviciu și contrar acestora, să nu documenteze cazul trecerii ilegale a frontierei de stat și să-i faciliteze ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova în România.

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanța de judecată în sarcina inculpatului:

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, *procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și*

protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Alineatul (3) al aceluiași articol stabilește că, organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Uzun Mykola a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptei săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În conformitate cu art. 51 din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.*

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

În sensul art. 384 alin. (1) și (4) din Codul de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

Totodată, instanța de judecată este obligată, prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

Relevante în acest sens sunt și prevederile art. 6 al CEDO, și anume, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată.

La adoptarea sentinței instanța de judecată potrivit prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1-4 din Codul de procedură penală, trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;* 2) *dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat;* 3) *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea;* 4) *dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

Conform prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.*

Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele, conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța pune la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură.

Analizând probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului Uzun Mykola în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) din Codul penal, a fost dovedită.

Standardul *dincolo de orice îndoială rezonabilă* (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că, probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Uzun Mykola.

Prin prisma cumulului de probe anexate la dosar și cercetate în ședința de judecată cu participarea părților, instanța stabilește că, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, constată că, inculpatul Uzun Mykola a săvârșit fapta incriminată.

Aceste probe sunt pertinente, concludente și veridice, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Uzun Mykola prin acțiunile sale intenționate, exprimate în oferirea, darea, personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Instanța de judecată reține că, art. 325 alin. (1) din Codul penal, incriminează promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Instanța de judecată reține că, fapta incriminată la art. 325 din Codul penal prezintă un pericol social sporit pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii și serviciilor publice și subminează activitatea acestora, contribuie la discreditarea autorității statale în ochii societății.

Potrivit art. 123 alin. (2) din Codul penal, *prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul*

autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Conform art. 2 din Lege nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, *funcționar public cu statut special este persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale și exercită sarcini ce țin de competența entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.*

Iar potrivit art. 1 alin. (2) din Lege nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, *Poliția de Frontieră este autoritate administrativă, în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuțiile și implementează politica statului în domeniul managementului integrat al frontierei de stat, al combaterii migrației ilegale și a criminalității transfrontaliere.*

Totodată, conform Listei autorităților administrative și instituțiilor din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 778 din 27 noiembrie 2009 cu privire la aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră se află în subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Corespunzător, din analiza normelor enunțate supra, rezultă că, *****, Todos Snejana, este funcționar public cu statut special, respectiv, este persoană publică.

Instanța relevă că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 325 din Codul penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Datorită trăsăturilor sale particularizante, infracțiunea specificată la alin. (1) art. 325 din Codul penal, nu are victimă.

În acord cu lit. d) art. 2 al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, prin „*bunuri*” trebuie de înțeles *bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.*

Astfel, raportând la caz, instanța de judecată atestă că, Uzun Mykola prin acțiunile sale a atentat asupra relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine, astfel că, acesta în ziua de 13 iunie 2024, a încercat să corupă *****, Todos Snejana, acțiune care este totalmente contrară legii.

În acord cu art. 2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune,

conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

Prevederi similare cu privire la corupția activă a agențiilor publice străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agențiilor Curții Internaționale sunt stabilite la art. 5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Conform lit. a) art. 15 „Corupția agenților publici naționali” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31 octombrie 2003, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

La caz, *obiectul material* al infracțiunii reprezintă remunerația ilicită.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 din Codul penal, constă în acțiunea de promisiune, **oferire, dare, personal** sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin. (1) art. 325 din Codul penal, cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: promisiunea, **oferirea, darea** unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Raportând, la caz, instanța de judecată notează că, făptuitorul Uzun Mykola a operat cu două modalități faptice operate de legiuitor, și anume: „oferire” și „dare”.

Oferirea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Ca și în cazul promisiunii, inițiativa oferirii aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art. 325 alin. (1) din Codul penal, nu contează dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația. Oferirea poate fi precedată de promisiune, dar, într-un asemenea caz, infracțiunea se consumă odată cu formularea promisiunii, oferirea constituind fapt epuizat. Totuși, reieșind din materialitatea faptei, oferirea deja presupune o promisiune. Dacă promisiunea și oferirea sunt simultane, oferirea absoarbe promisiunea și o depășește, cele două activități suprapunându-se, astfel încât cele comise se consumă din momentul prezentării, etalării, înfățișării de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Darea, în sensul art. 325 alin. (1) din Codul penal, constituie **înmânarea**, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică.

Instanța conchide, în mod cert, realizarea de către inculpatul Uzun Mykola a laturii obiective a infracțiunii de corupere activă, manifestată prin acțiunile alternative de oferire și dare a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării acestuia de a acționa în sensul dorit de către dânsul, la caz, pentru a-l face să realizeze acțiuni contrare funcției sale.

Infracțiunea specificată la art. 325 din Codul penal este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul a oferit sau a dat o recompensă ilicită.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că, acțiunile inculpatului Uzun Mykola întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) din Codul penal, în formulă consumată.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 325 din Codul penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc.

Scopul infracțiunii specificate la alin. (1) art. 325 din Codul penal este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: - scopul îndeplinirii; - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă; - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul neîndeplinirii; - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă; - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul întârzierii îndeplinirii. Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme. Pentru calificarea faptei în baza alin. (1) art. 325 din Codul penal, nu este obligatorie realizarea scopului sus-menționat.

Având în vedere prevederile art. 21 din Codul penal în raport cu dispozițiile legiuitorului, instanța de judecată stabilește că Uzun Mykola este *subiect* al infracțiunii de corupere activă.

Raportând la caz aceste aspecte ale faptei infracționale comise de către inculpatul Uzun Mykola, instanța de judecată remarcă faptul că, la capitolul vinovăției inculpatului nu s-au identificat careva dubii sau neclarități, cu atât mai mult alegațiile apărării de referință la pretinsul caracter ilegal al probatoriului administrat la caz, sunt nejustificate, formale și convenționale.

În sensul elementelor constitutive specificate la caz, instanța de judecată menționează că, în cazul de față, inculpatul Uzun Mykola a acționat anume prin oferirea și darea mijloacelor bănești în sumă de 100 Euro, care conform cursului valutar BNM, la ziua respectivă constituie 1911,01 lei, plasându-le în pașaportul său seria/numărul *****, pe care i l-a transmis în mână ofițerului superior Todos Snejana, pentru ca ultima să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiunile ei de serviciu și contrar acestora, să nu documenteze cazul trecerii ilegale a frontierei de stat și să-i faciliteze ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova în România.

Sub aspectul dat, instanța de judecată va reține declarațiile **martorului Todos Snejana**, care fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că, „... La 13 iunie 2024, Uzun Mykola s-a prezentat pe sensul „ieșire” din Republica Moldova, la punctul de trecere „Cahul-Oancea”. Actele lui Uzun Mykola au fost luate la control și, în urma

controlului, a observat că acesta nu avea ștampilă de intrare în Republica Moldova. I-a spus lui Uzun Mykola să o urmeze în ghișeu și a început să-l întrebe cum a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. În timpul discuției, Uzun Mykola a cerut pașaportul său. Martorul i-a dat inculpatului pașaportul, acesta l-a foșnit și, ulterior, i-a înapoiat martorului pașaportul. Când a deschis pașaportul, a văzut 2 bancnote de 50 euro. L-a întrebat pe Uzun Mykola pentru ce sunt aceștia bani și, inițial, inculpatul a spus că să fie, ulterior însă, i-a zis că i-a dat cu scop ca să-i dea voie să treacă frontiera... .. A înțeles că Uzun Mykola i-a pus bani în pașaport ca să-i faciliteze ieșirea din Republica Moldova, deoarece acestuia îi era frică să fie întors în Ucraina... .. A insistat ca Uzun Mykola să-i spună cu ce scop a pus bani în pașaport ca să știe ce să facă mai departe cu această declarație a inculpatului...”.

Totodată, **martorul Ungureanu Sergiu**, fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, „... la 13 iunie 2024, Uzun Mykola s-a prezentat pe sensul „ieșire” din Republica Moldova la punctul de trecere „Cahul-Oancea”. Actele lui Uzun Mykola au fost luate la control de către Iurchevici Anatolie. Apoi, inspectorul Iurchevici Anatolie l-a chemat pe Uzun Mykola în birou, unde se afla și martorul, deoarece acesta nu avea datele cu privire la intrare în țară. În timp ce era în birou, martorul a văzut cum Uzun Mykola a pus ceva în pașaportul său și l-a transmis lui Todos Snejana... ..Uzun Mykola a motivat că acea sumă de bani a pus-o în pașaport pentru că îi e frică să nu fie întors în Ucraina, așa cum este situație de război. Uzun Mykola a pus bani în pașaport cu scopul să i se permită să treacă frontiera...”.

De asemenea, **martorul Iurchevici Anatolie**, fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, „... în anul 2024, Uzun Mykola s-a prezentat la PTF Cahul-Oancea pe direcția „ieșire”, în mijloc de transport de ocazie. Todos Snejana, în timpul înregistrării mijlocului de transport, a depistat că în pașaportul lui Uzun Mykola nu este aplicată ștampila de intrare a Republicii Moldova pentru situația când a ieșit din Ucraina și a intrat în Republica Moldova. Uzun Mykola a fost chemat în cabina de înregistrare pentru a-i fi adresate întrebări. Uzun Mykola a comunicat că a traversat frontiera ilegal, prin regiunea Reni-Giurgiulești. În timpul convorbirii, acesta a comunicat că se teme de război, deoarece e medic, și a decis să fugă din Ucraina. Todos Snejana i-a adus la cunoștință procedura legală cum să iasă din Republica Moldova. Uzun Mykola și-a luat pașaportul înapoi, s-a întors cu spatele, după care a dat pașaportul înapoi, în pașaport aflându-se bani... .. După ce Todos Snejana i-a lămurit procedura legală, Uzun Mykola oricum insista asupra luării de mită pentru a-i permite să traverseze vama... .. Uzun Mykola dorea să-i fie permisă traversarea frontierei fără fără procedură legală... .. Todos Snejana i-a explicat lui Uzun Mykola că este ilegal să ofere bani pentru ieșirea din țară...”.

De continuare, instanța de judecată relevă **procesul-verbal de examinare a obiectului din 19 iunie 2024 cu stenogramă anexată**, prin care s-a consemnat examinarea suportului electronic de tip CD-R de model „Verbatim”, care conține înregistrarea audio a discuțiilor purtate la data de 13 iunie 2024 între cet. Uzun Mykola cu ***** Todos Snejana. (f.d. 33-34)

Astfel, conform înregistrărilor audio anexate și cercetate în ședința judiciară, reiese următoarea discuție, unde vocea cet. Todos Snejana este consemnată cu „Vocea – 1”, iar Vocea cet. Uzun Mykola este consemnată cu „Vocea – 2”:

Vocea 1: Și-i asta? Nu, da și-i asta în pașaport, pentru ce ai pus asta? Mmm? (nedeslușit) Banii în pașaport o sută de euro pentru ce ai pus?

Vocea 2: Asta (nedeslușit)

Vocea 1: *Acuma tu ai luat pașaport și pentru ce ai pus 100 euro în pașaport?*

Vocea 2: *Să hie în pașaport*

Vocea 1: *Pentru ce să fie în pașaport dacă tu ai prezentat pașaport și ai cerut pașaportul înapoi?*

Vocea 2: (nedeslușit)

Vocea 1: Poftim?

Vocea 2: *vreau să trec*

Vocea 1: *Unde vrei să treci?*

Vocea 2: *în România*

Vocea 1: *Da cu banii așa trebuie să treci? Pentru ce ai pus banii?*

Vocea 2: *Să hie în pașaport*

Vocea 1: *Pentru? O sută de euro tu de ce ai pus în pașaport dacă (nedeslușit) eu te-am chemat să te întreb de unde ai intrat în Moldova tu mi-ai pus 100 de euro în pașaport pentru?*

Vocea 2; *vă rog frumos..*

Vocea 1: Cum?

Vocea 2: *vă rog frumos... dați-mi voie să trec*

Vocea 1: Vrei să treci de asta ai pus bani?

Vocea 2: (nedeslușit)

Vocea 1: Poftim?

Vocea 2: (nedeslușit) ..nu ca să trec cu bani... vă rog frumos..

Vocea 1: Dar de ce ai pus? Ca să-ți dau voie da? Sa-mi dai bani și o să-ți dau voie da? Vocea 2: vă rog frumos..

Vocea 1: clar, bine, așteaptă

Prin urmare, din această înregistrare audio se atestă cu claritate faptul transmiterii sumei de 100 Euro de către inculpatul Uzun Mykola, sub formă deghezată, prin plasarea banilor în pașaportul său seria/numărul *****, pe care i l-a transmis în mână ofițerului superior Todos Snejana.

În acest context, instanța de judecată reține declarațiile **martorului Todos Snejana**, care fiind audiată în ședință de judecată, a declarat că, „... *În timpul discuției, Uzun Mykola a cerut pașaportul său. Martorul i-a dat inculpatului pașaportul, acesta l-a foșnit și, ulterior, i-a înapoiat martorului pașaportul. Când a deschis pașaportul, a văzut 2 bancnote de 50 euro...*”.

Totodată, **martorul Ungureanu Sergiu**, fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, „... *În timp ce era în birou, martorul a văzut cum Uzun Mykola a pus ceva în pașaportul său și l-a transmis lui Todos Snejana...*”.

De asemenea, **martorul Iurchevici Anatolie**, fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, „... *Uzun Mykola și-a luat pașaportul înapoi, s-a întors cu spatele, după care a dat pașaportul înapoi, în pașaport aflându-se bani...*”.

La speță, instanța de judecată reține și **procesul-verbal de examinare a obiectului din 20 iunie 2024**, cu tabel fotografic, potrivit căruia s-a efectuat examinarea bancnotei cu valoarea nominală de 50 (cinci zeci) Euro seria/ numărul *****, a.e. *****; una bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cinci zeci) Euro seria/ numărul

*****, a.e. *****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13.06.2024, care fiind supuse testării cu ajutorul dispozitivului HITACHI iH-110, este veridică cu toate semnele de protecție a bancnotelor care pot fi verificate, nefiind constatate careva semne de falsificare. (f.d. 41-42)

Instanța de judecată apreciază critic alegațiile apărării precum că, inculpatul nu a manifestat intenție clară și directă în sensul dării sau oferirii de mită, așa cum gestul inculpatului a fost unul neclar, ambiguu și impulsional de frica generată de conflictul armat din Ucraina, iar răspunsurile sale erau echivoce, fără o exprimare clară a intenției, totodată, inculpatul a acționat sub presiunea unei stări excepționale. Or, la caz, inculpatul fiind întrebat referitor la banii plasați în pașaport a răspuns inițial „*Să hie în pașaport*”, însă ulterior a comunicat, „*vreau să trec... ... în România... ... vă rog frumos... dați-mi voie să trec...*”, fapt confirmat și prin declarațiile martorilor audiați în ședință de judecată.

Mai mult, fiind audiat în calitate de bănuț, Uzun Mykola, în prezența apărătorului, **a declarat că vina în infracțiunea incriminată o recunoaște integral**, însă folosindu-se de drepturile sale procedurale refuză să facă careva declarații. Totodată, fiind audiat în calitate de învinuit, Uzun Mykola, în prezența apărătorului, **a declarat că, vina în comiterea infracțiunii incriminate o recunoaște integral**, însă folosindu-se de drepturile sale procedurale refuză la moment să facă careva declarații pe marginea cazului cercetat.

Referitor la alegațiile apărării precum că, inculpatul a acționat sub presiunea unei stări excepționale, impulsional de frica generată de conflictul armat din Ucraina, instanța de judecată nu le va reține, or acestuia i s-a explicat procedura legală de părăsire a teritoriului Republicii Moldova. Totodată, în cazul în care acesta se teme pentru viața sa și a familiei sale, putea solicita azil, la punctul de trecere a frontierei, așa cum venea dintr-o regiune afectată de război.

De asemenea, instanța de judecată va respinge alegațiile apărării precum că, în cazul lui Uzun Mykola poate fi susținută existența provocării și inducerii în eroare din partea angajaților Poliției de Frontieră, aspect ce rezultă din lipsa informării corecte a inculpatului și acțiunile tendențioase ale funcționarilor. Or, după cum rezultă din declarațiile **martorului Todos Snejana**, aceasta „... a insistat ca Uzun Mykola să-i spună cu ce scop a pus bani în pașaport ca să știe ce să facă mai departe cu această declarație a inculpatului.”. Totodată, **martorul Iurchevici Anatolie** a declarat că, „... Uzun Mykola a comunicat că a traversat frontiera ilegal, prin regiunea Reni-Giurgiulești. În timpul convorbirii, acesta a comunicat că se teme de război, deoarece e medic, și a decis să fugă din Ucraina. Todos Snejana i-a adus la cunoștință procedura legală cum să iasă din Republica Moldova. Uzun Mykola și-a luat pașaportul înapoi, s-a întors cu spatele, după care a dat pașaportul înapoi, în pașaport aflându-se bani... ... După ce Todos Snejana i-a lămurit procedura legală, Uzun Mykola oricum insistă asupra luării de mită pentru a-i permite să traverseze vama... ...Todos Snejana i-a explicat lui Uzun Mykola că este ilegal să ofere bani pentru ieșirea din țară...”.

Pe acest punct de analiză, instanța de judecată reiterează că, motivele și circumstanțele invocate de către apărătorul inculpatului denotă doar o intenție directă de evitare a pedepsei meritate pentru infracțiunea comisă, având o conotație de inducere a instanței judecătorești în eroare asupra circumstanțelor comiterii faptei infracționale și nemijlocit răspunderii penale.

Reieșind din toate aceste probe, instanța apreciază că situația de fapt este stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute și sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i se reține în sarcină.

Apresiasi probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, deopotrivă, în sensul art. 394 din Codul procedură penală, instanța de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită și probele pe care se întemeiază concluziile, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Uzun Mykola, considerând că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, conform indicilor: *„oferirea, darea, personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”*.

Individualizarea pedepsei inculpatului:

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

Conform art. 61 alin. (1) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor*.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 din Codul penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de judecată menționează că, conform art. 75 din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal*.

Mai mult, urmează a fi reținut că, din dispozițiile art. 75 alin. (1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia *natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie, de asemenea, să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia.*

Astfel, instanța mai menționează că, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către aceasta este una ușoară. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii cât și după aceasta, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii.

La examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că, circumstanțe atenuante, în baza art. 76 din Codul penal, nu au fost stabilite.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, la examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce pot duce la liberarea inculpatul Uzun Mykola de răspundere penală, în conformitate cu prevederile art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Totodată, la stabilirea pedepsei, instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului Uzun Mykola, care este cetățean al Ucrainei, domiciliat în s. Satul Nou, r. Ismail, reg. Odesa, Ucraina, se află în relații de concubinaj, are un copil minor la întreținere, angajat în câmpul muncii, anterior nu s-a aflat în conflict cu legea penală (f.d. 58), verso 58, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Respectiv, cele indicate supra vor fi luate în considerare de instanța de judecată la aplicarea pedepsei în calitate de circumstanță care caracterizează personalitatea inculpatului.

Instanța de judecată reține că, fapta săvârșită de Uzun Mikola, prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, în redacția Legii în vigoare la data săvârșirii infracțiunii – 13 iunie 2024, se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, iar conform art. 16 alin. (4) din Codul penal, se clasifică ca infracțiune gravă.

Infracțiunea prevăzută la art. 325 alin. (1) din Codul penal, în redacția Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal și a Codului contravențional) nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare la 07 septembrie 2024, prevede în calitate de sancțiune amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, iar conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, se clasifică ca infracțiune ușoară.

La aplicarea prevederilor legii penale, este de reținut că, regula generală aplicabilă este cea prevăzută la art. 8 din Codul penal, potrivit căruia, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei*.

Totodată, potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale*.

Totodată, atunci când ne referim la efectul retroactiv al legii penale, trebuie să luate în calcul următoarele chestiuni de principiu. La stabilirea legii penale în baza căreia urmează a fi încadrate acțiunile inculpatului și aplicarea fie a art. 8, fie a art. 10 din Codul penal, urmează a fi făcută o alegere globală a legii penale mai favorabile (*lex mitior*). Nu este posibil de a aplica și a combina prevederi din două legi penale succesive, prin racordarea dispoziției din vechea lege la sancțiunea din noua lege, sau invers, deoarece s-ar ajunge la o *lex tertia*, or fiecare regim represiv are propria sa logică, care nu poate fi distrusă, amestecând diverse reguli din diferite legi penale succesive.

De asemenea, inculpații care au comis fapte sub imperiul legii vechi, dar care vor fi judecați sub imperiul legii noi, trebuie să aibă, în funcție de legea mai favorabilă, o situație juridică identică, ori cu cei condamnați anterior potrivit legii vechi, ori cu cei ce vor săvârși infracțiuni potrivit legii noi, nefiind permisă o a treia formă de tratament sancționator ce combină dispoziții din ambele legi.

La caz, instanța de judecată constată că, fapta comisă de inculpatul Uzun Mykola este o faptă de corupere activă, săvârșită în proporții ce nu depășesc 100 de unități convenționale, așa cum cuantumul mijloacelor bănești oferite de inculpat constituie 1911,01 lei BNM, astfel, în prezent, fapta se încadrează la art. 325 alin. (1) din Codul penal, în redacția Legii nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare la 07 septembrie 2024, și având în vedere că sancțiunea este mai blândă, urmează a fi aplicată legea nouă, adică art. 325 alin. (1) din Codul penal, în redacția Legii nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare la 07 septembrie 2024.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele stabilite ale cauzei, ținând cont de scopul pedepsei penale, de reeducare socială a inculpatului, luând în considerare că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, apreciind circumstanțele cauzei, comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, reieșind din limita prevăzută de pedeapsa infracțiunii constatate, instanța consideră că, în privința acestuia, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse de sub formă de **amendă**, care va avea un impact

benefic față de comportamentul inculpatului, apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise.

Având în vedere cele expuse, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului și de prevenire a comiterii de către aceasta a unor noi infracțiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului Uzun Mykola a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 /cinci sute/ unități convenționale, ce constituie suma de 25000,00 /douăzeci și cinci mii/ lei.

Instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională celor comise, este cea mai eficientă pentru corectarea inculpatului și este stabilită în corespundere cu normele ce instituie criteriile de individualizare a pedepsei penale.

Totodată, în temeiul art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, inculpatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Cu referire la corpurile delictelor

În conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *corpuri delictelor sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.*

Or, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) din Codul de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delictelor.*

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictelor. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictelor rămân în dosar*

pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delict, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 20 iunie 2024, a fost recunoscut drept corp delict și atașat la cauza penală nr. 2024970329 un CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, ce conține înregistrare audio a discuțiilor care au avut loc la data de 13 iunie 2024 între cet. Ucrainei, Uzun Mykola, și *****, Todos Snejana, ridicat de la Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 2, ce se păstrează la cauza penală. (f.d. 36, 35)

Astfel, corpul delict – un CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, ce conține înregistrare audio a discuțiilor care au avut loc la data de 13 iunie 2024 între cet. Ucrainei, Uzun Mykola, și *****, Todos Snejana, ridicat de la Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 2, ce se păstrează la cauza penală, urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Prin ordonanța organului de urmărire penală din 20 iunie 2024, a fost recunoscut drept corp delict și atașat la cauza penală nr. 2024970329 mijloace bănești în sumă de 100 euro compusă din: una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, și una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1, ce se păstrează la cauza penală. (f.d. 44, 43)

Prin urmare, corpul delict – mijloace bănești în sumă de 100 euro compusă din: una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, și una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1, ce se păstrează la cauza penală, la devenirea definitivă a sentinței urmează a fi trecuți venit la stat.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Acțiune civilă nu a fost depusă.

În temeiul celor expuse și conducându-se de prevederile art. 384-385, art. 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,-

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște Uzun Mykola, născut la *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și, în temeiul Legii, se aplică pedeapsa sub formă de amendă în mărime de **500 /cinci sute/ unități convenționale**, ce constituie suma de **25000,00 /douăzeci și cinci mii/ lei**.

Se explică lui Uzun Mykola că potrivit prevederilor articolului 64 alin. (3¹) din Codul penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

În conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpul delict – un CD-R de model „Verbatim” de culoare argintie, ce conține înregistrare audio a discuțiilor care au avut loc la data de 13 iunie 2024 între cet. Ucrainei, Uzun Mykola, și *****, Todos Snejana, ridicat de la Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 2, ce se păstrează la cauza penală, a-l păstra la materialele cauzei pe toată durata păstrării dosarului penal.

Conform art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, corpul delict – mijloace bănești în sumă de 100 euro compusă din: una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, și una bancnotă cu nominalul de 50 euro cu seria și numărul *****, a.e. *****, ridicate de la *****, Snejana Todos, la 13 iunie 2024, împachetat și sigilat în Pachetul nr. 1, ce se păstrează la cauza penală, la devenirea definitivă a sentinței, a-i trece venit la stat.

Sentința este cu drept de apel în Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul, în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Aliona Sârbu